

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266923024.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

At den det sige kand staar aldrig til at vente,
Den det fuldskrifve skal var aldrig qvegt i barme,
Oc den berømte Mand ej laa i Moders Arme:
Halfsiette tusind Aar oc der til Aar vel mange
Den Runddeel standet hâr, de Tiider ere lange,
Sig Verden drejer om gesvind som Piil kand flue
Af Øst i Vester hen, mand maae der ved vel grue
At den ej er forslidt oc brudt i tusend stycker,
Men højt sit Hofved bær, oc sig slet intet trycker.
Var den af Jernet seit, dog maatte den forfaret,
Af Adamanten haard, dog kunde den ej varet:
Men Guds almæctig Ord, (du Christen det maat merke)
Hâr Vandet fastre giort end Jern oc Staal det sterke;
Kand oc tvert om igien det' Staal oc Kaaber byde
Som Snee at smelte hen, som Vand oc blye at flyde.
Fremdelis actis bør, det mand her Himlen kalder,
Almindelig forstaaes Himl-øjen kretser alle,
Det gandske vijde rom, de *regioner* trende,
Som Jorden ringer om oc ej tilbage vende
Før al den Himle-kreds fra øfverst indtil bunde,
Gaaer med i samme løb, al Hvælningen den runde:
Men Firmamentet fast serdelis viis betractis,
Saa viit *ætheri*-part med Sphærer sin' eractis,
I hvilke Maan' oc Sool paa fierde Dag lossaris
En ret Planete-stool der ved skøn udstafferis.
Skal da ved Fæstning slig oc ved det Firmamente
De *Orbes* her forstaaes, oc *Æthers* Regimente;
Da maae vi noget lidt om samme Regioner
Paa toget riime hen, til vi forstaae de Runer.
En *Cyclops* icke veed, hvor Soolen mon opskriide,
Oc hvor den skinner heed, oc hvor den gaar til Lijde.
Men Davids art beseer den Herris Himle bolde
Oc ved hans Herlighed sig glæder mangefolde:
Reis du til Dannemark oc Fredriksborg ej skuer
Med de forgylte Taarn, forgylte Sal' oc stuer,